

Илия. На защо! Първо ида отъ толкова далечъ и пари сжмъ харчилъ. Второ готвачки те и шетачки те сж пазарени, че като стигнемъ у дома ще да свадбувами три - дни парѣдъ, цигу-мигу, цигу-мигу.

Юлия. На какво ще са научите отъ менѣ, азъ ще ви ядосвамъ, че да ви са пукне жлѣчка та.

Илия. О хо!

Юлия. Вие ма познавате — пазете са.

Илия. Небойте са — азъ знаа да тѣрпѣж.

Юлия. Менѣ нищо не може ми угоди. —

Илия. Че и азъ тогива нѣма нищо да правѣж.

Юлия. Туй ще ма рѣзсърди още повече.

Илия. На азъ ще да ви помилвамъ — и то ще ви отmine.

Юлия. Азъ не ви дѣзволювамъ да ма мѣлвате.

Илия. Тогива ще сѣдна на едно мѣсто и ще чякамъ догдѣ ви отmine.

Юлия. Но ви увѣрявамъ, че никоги не ми отминува.

Илия. Тогива ще ви обадя на мама е.

Юлия. Ще рѣшна цѣлъ день изъ махла та.

Илия. И азъ подира ви!

Юлия. Не е допростено.

Илия. Е пакъ тогива ще стоя у дома.

Юлия. Извѣстно — да навивате кѣлба.

Илия. Кѣлба? (*уплашенъ*)

Юлия. Да, Господине, туй ще имате да правите ката день.

Илия. Тамамъ какво то азъ не обичямъ, уф!

Юлия. Що ма е грижа менѣ, Вие трѣбва да виете опрѣдѣлено число кѣлба.

Илия. Какво ще правя — като нѣма друго спасение.

Юлия. Останало то врѣме — трѣбва да отидите въ градина та и да плашите врабчета та.

Илия. Че ние имами плашила.

Юлия. Но азъ не обичямъ плашила та.

Илия. Ще отида като е тѣй — какво ще правѣж.